ष्यित वै इति । प्रसिद्धं हि लोके कारणमभ्युद्धातं दृष्टवतः कायं भविष्यतीति विज्ञानस् ॥ तेज एव तत्पृष्ट्यं मात्मान-सङ्गतं द्रशियलाऽयानन्तरमपः स्ज्ञतं उतोऽप्सृष्ट्रताङ्गयो- इङ्गास्तेजः । किञ्चान्तत्त्वेतेज एव स्तनियात् रूपेण वर्षचेत्रभवति । कयं जर्ज्वाभियोद्धंगाभिविद्युद्धिस्तर्योभिय तिर्यमाताभिय महाह्वादाः स्तनयनण्यद्शयरन्ति । तस्मान्तद्र्यनादाङ्गलें किका विद्यातते स्तनयति विष्यित वा

द्रत्याद्युतार्थमतस्तेज उपास्ति भा०। नैयायिकादयस्तु परमाणुविभेषेभ्य एव तस्त्रोत्पत्तिः। तच्च दिविधं नित्यमनित्यञ्च नित्यं परमाणुकपमनित्यं द्वर्गुः कादि। प्रकारान्तरेण अनित्यमि विविधं देकेन्द्रियः विषयभेदात् । देहः अयोनिजः वक्णचन्द्रनोकयोः श्वत्यादिप्रसिद्धः इन्ट्रियं रसनं गब्दादिषु मध्ये रसमात-व्यात्रकत्यात् तस्य जनीयत्वम् । द्वागुकादिकमारम्य व्हिम-करकमिन्युपर्यनां विषयः उपभीग्यत्वात्। सार्शसंन्था-परिमितिसंयोगिभागपरत्वापरत्वानीत्यकौ वेगः ्जनस्रीतं चत्रद्रिणासमन्तरिभेषम्याः क्प रसः स्नेहस यथोक्तां "साग्रादयोऽष्टी वेगय गरुत्यात्र दमत्यक्तम् । कृषं रम-सावा स्नेहो वारिगयेते चहाई भा। वर्णभुन्कोरमस्मूभी जले मभुरभीतनौ । स्नेहसालद्रवलं तः मांमिदिनसदान्हतम्"। नित्यतादि प्रथमयत् जिन्तु देक्षमयोगिजम् इन्द्रियं रसनं मिन्बुह्मिदिविषयो गतः भाषा । एवं म्यूनभवजनस्य उपाधिमेदेन सुस्रते गुगादोधादिविवेकाय मेदा दिशिता यथा "पानोयमानरी वम[नर्देश्यरममस्तं जीवनं तर्पणं घारण-माश्वासजननं श्रमञ्चं क्षमिपामामट्मून्क्रातन्द्रानिद्रा-दाच्यमनमेकान्ततः पथ्यतमञ्चतदेवावनौ पतितमन्यतमं रमस्पलभते स्थानविभेषाच्चदीनद्सरस्तङ्गगवापीक्ष्यचुर्यहो-मस्त्रयोद्भिविकरकेटारमञ्जलादिषु स्थानेष्ववस्थितमित । चौ स्तिकपिनपाग्छ, पीतनीनग्रक्षेष्वयनिप्रदेशेषु मधुराक्तान समार्गित समार्गित यथासङ्ग्रास्ट्रकानि समार वनीत्येक भाषनी तत्तुन सस्यक्तत प्रयिव्यादीनासन्यी-न्यानुप्रवेशकतः सिलत्तरसो भवत्युत्कवर्षपक्रपेश तल खगुण-भूबिशयां भूमातम्बं सत्रशास्त्र। अस्तुगुराभविष्टायां मधुरम् । तेजो गुणामू विधायां कटुकं तिक्तञ्च । वायुगुणा-भूयिष्ठायां कवायञ्च । ज्याकाशगुर्णभूयिष्ठायामध्यक्तरस-मव्यक्तं इप्राकाशमित्यतस्त्रप्रधानमव्यक्तरसत्वात् तत्पेय-मानरीचा बाभे। तहानरीचं चहार्विधम्। तद्यथा। मारं कारं तीकारं हैमिनित । तेवां धारं प्रधानं सपु-

त्वासत्युनिर्द्धियं गाङ्गं मासुद्रं चेति । तत्र गाङ्गमाश्व-युजे मामि प्रायगो वर्षित तयोईयोरिप परीचर्ण कुर्व्वीत भान्योद्नधिगल्स प्रशितस्पिद्ग्धं रजतभाजनीपहितं वर्धात देवं वहिष्कवीत स यदि गुरुने स्थितसाहम एव भवति तदा गार्कः पततीत्वनगन्तव्यं वर्षान्यत्वे सिक्यलेदे च साग्रह्मिति विद्याचल तदुपादेयम् । साग्रहमायाच-युजे मासि ग्टहीतं गाङ्गं पुनः प्रधानं तदुपाददीताश्वयुजे मासि, ग्रुचिग्रुलाधिततपटैकदेशच्युतमयवा इर्ग्यतलपरिश्वट-मन्येव्वी ग्रुचिभिभीजनैय्हीतं सौवर्षो राजते म्हरसये वा पात्रे निद्ध्यात्तत्सर्वेकालसपयुक्तांत तस्यालाभे भौमम्। तचाकाणगुगाब द्धनं तत् प्रनः सप्तविधम् । तदाया । कौर्प नादेशं सारसं ताङ्गगं प्रासन्त्रणसौद्भिदं चौग्छिमिति तत्व वर्षास्त्रान्तरी चाभी द्विदं वा सेवेत मन्तागणत्यात् प्रराद सर्व्यं प्रसन्नत्वात् हिमन्ते सारमं ताङ्गगंवा, वसन्ते कौपं प्रास्त-वर्षा वा स्रोधेष्वेवं प्राष्ट्रीय चौरहमनवमनभिष्टष्टं मुळ-च्चीत । कीटमूलपरीमाग्रङ्गतकोघान्द्रमितम् । स्रगपर्कोत् करयुनं कनुषं विषमंयुनम् ॥ योऽवगान्हेन वर्षासः पिनेदापि नवं जलम् । म वाह्यास्य तरान् रोगान् प्रापुयात् लिप्र-मेव तः । तल यत् भैनानपद्गत्रहरूणपद्मपद्मप्रस्टितिसरः। क्छम् यणिक्तव्येकिरणानिजैनीभिज्ञ्षः गन्ध्यकीरसीयब्द्रधञ्च तह्यापचिमिति विद्यात्॥ तस्य स्पर्यक्रपरसमस्यवीर्विविषातः दोषाः पट् सम्भवन्ति । तत्र खरता पैक्सिल्यमीया ग्र दल्तयान्तिता च सार्थदीयाः। पङ्गासिकताचैवालबङ्ग-वर्णेता रूपदोषाः । व्यक्तरसता रसदोषः । अनिष्टगन्वता गन्बदोषः । यदुपयुक्तं त्रणागौरवस्त्रनकमप्रमेकानापा-दर्यात स वीय्यदोषः । यदुपयुक्तं विराद्दिपच्यते विष्टभ्याति वास विपाक दोष इति । तस्ते च्यानरीचे न सन्ति ॥ व्यापद्मानामन्त्रिक्तथनं ऋर्यातप्रधापनं तप्तायः पिम्छ-सिकतालोष्ट्राणां वा निर्व्वापणां प्रसादनञ्ज कर्त्तव्य नाग-चस्पकीत्प्रनपाटनापुत्रपप्रस्टतिभिधाधित्रासनभिति ॥ सौवर्षौ राजते ताम्बे कांग्ये मणिमत्रे तथा । पुष्पानतं संभीमे वा स्वगन्धि मिललं पिनेत्॥ व्यापचं यज्ञेये चित्यं तीयं यहाम्य-नात्तेत्रम् । दोषमञ्जननं हेत्रतद्वाददीता हितन्ततत् ॥ व्यापसं सिललं यस्त पिवती हाप्रसादितस् । खयमुं पानजुरोगञ्च त्यग्दोषमविषाकताम् ॥ श्वासकासप्रतिष्यायस्यसगुन्मोद-राणि च । अन्यान् वा विषमान् रोगान् प्राप्त्यात् चिपमेव च । तत्र सप्त कलुषस्य प्रसादनानि भवन्ति । तदाया । कतकगोमेदकविषयन्यिभैवालमूलवस्ताचि सन्नामचिश्वेति ।